

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.878/2025/19.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Molnár Ferencné dr., a tanács elnöke
Dr. Varga Eszter, előadó bíró
Dr. Bartkó Levente, bíró
Dr. Hornyák Szabolcs János, bíró
Dr. Horváth Péter, bíró

Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2026. május 12.
Az ügy tárgya: befolyással üzérkedés büntette
Terhelt(ek): terhelt

Első fok: Veszprémi Járásbíróság, 13.B.856/2016/44., ítélet,
tárgyalás, 2018. június 14.,
jogerős: 2018. augusztus 7.

Az indítvány előterjesztője: a terhelt
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A befolyással üzérkedés büntette miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Veszprémi Járásbíróság 13.B.856/2016/44. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és az új eljárás lefolytatására a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Veszprémi Törvényszéket, mint elsőfokú bíróságot utasítja.

A terhelttel szemben a Veszprémi Járásbíróság 2018. augusztus 7. napján jogerős 13.B.856/2016/44. számú ítéletével kiszabott, majd foganatba vett szabadságvesztés büntetés végrehajtását megszünteti, és

terhelt neve – születési név: születési neve, aki település¹-en, dátum¹ napján született, anyja neve: név¹; lakcíme: cím¹, fogvatartási helye: Bv. Intézet, magyar állampolgár –

terhelt

letartóztatását az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárásban a tárgyalás előkészítése során hozandó határozatáig elrendeli.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Veszprémi Járásbíróság a 2018. június 14. napján kihirdetett és 2018. augusztus 7. napján jogerős 13.B.856/2016/44. számú ítéletével a terhelt neve (született: születési neve) terheltet bűnösnek mondta ki befolyással üzérkedés büntetében [Btk. 299. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont]. Ezért őt mint többszörös visszaesőt 4 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az irányadó tényállás lényege a következő:

– A terhelt 2014. szeptember 26. napjától kezdte tölteni a Pápai Járásbíróság 11.B.93/2012/38. számú ítéletével kiszabott 1 év 10 hónap börtön fokozatú szabadságvesztés büntetését a Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetben. A szintén szabadságvesztés büntetését töltő sértett a cím² szám alatti Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet körletszám¹ körletének zárkaszám¹ számú zárkájában a 2015. március 5. napjától 2015. március 10. napjáig terjedő időben – más fogvatartottak mellett – a terhelt zárkatársa volt.

– Ezen időszak során a terhelt felajánlotta a sértettnek, hogy bíról büntetés-végrehajtási bíróval, valamint az intézet egyik, általa név szerint meg nem nevezett osztályvezetőjével fennálló ismeretsége révén 200.000 forint ellenében el tudja intézni, hogy a sértett reintegrációs őrizetét rendeljék el, és ezáltal kikerüljön a büntetés- végrehajtási intézetből.

– Minderre a terhelt állítása szerint oly módon kerülhetett volna sor, hogy a sértettnek a kért 200.000 forintot az édesanyja útján a cím² szám alatti címre kellett volna eljuttatnia a terhelt

hozzátartozói részére, mely összegből egy meg nem nevezett személyen keresztül bíról-et, a Járásbíróság büntetés-végrehajtási bíróját részesítette volna.

– A sértett a terhelt ajánlatát látszólag elfogadta, azonban a kért összeg kifizetését nem teljesítette, és az ténylegesen nem is állt szándékában, hanem a terhelt ajánlatát – más körletbe kerülését követően – jelentette a büntetés-végrehajtási intézetnek.

[3] A következőkes ítélezési gyakorlat szerint felülvizsgálati eljárásban az irányadó tényálláshoz tartoznak mindazon történeti tények, amelyeket az ítéletben megállapítottak, függetlenül attól, hogy ítéletszerkesztési hiba folytán nem a történeti tényállásban kerültek leírásra, hanem az indokolás más részében, így a bizonyítékok értékelése vagy a jogi indokolás körében (EBH 2013.B.2.).

Az eljáró bíróság rögzítette, hogy „Megállapítható, hogy a vádlott 200.000.- Ft előnyt kért a sértettől azért, hogy hivatalos személyeket (bv bíró, bv osztályvezető) befolyásolva elintézzék a sértettnek, hogy reintegrációs őrizetbe kerüljön, miközben azt is állította, hogy a kért pénzt az ügyintézésért bíról bv bírónak kell eljuttatni hozzá köthető személyen keresztül.”.

II.

[4] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a terhelt a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára és a b) pont ba) alpontjára hivatkozással elsődlegesen a támadott határozat hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása, másodlagosan a felmentése, harmadlagosan enyhébb büntetés kiszabása érdekében terjesztett elő felülvizsgálati indítványt.

[5] Kifejtette, hogy ítéleti bizonyossággal csak a felmentésének lehetett volna helye figyelemmel arra, hogy nem került kétséget kizáró módon bizonyításra az, hogy a bűncselekményt elkövette.

[6] Legfeljebb a Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő befolyással üzérkedés büntetében lehetett volna megállapítani a bűnösségét. Mivel azonban a bíróság tévesen minősítette a cselekményét, emiatt eltúlzottan súlyos büntetést szabott ki vele szemben.

[7] A terhelt a felülvizsgálati indítványát a 2025. június 15. napján kelt beadványában kiegészítette.

[8] Sérelmezte, hogy a büntetés-végrehajtási intézet által lefolytatott két fegyelmi kivizsgálás eredményét a bíróság „ellene fordította”, valamint kifogásolta, hogy az alapügyben eljáró bíróság a tanúvallomások közül a terhelt tanúk vallomásainak nagyobb jelentőséget tulajdonított, mint a mellette tanúskodó személyekének.

[9] Kifogásolta, hogy a bíróság nem értesítette őt e-mailben a védői meghatalmazás visszavonását követően a kirendelt védő személyéről, továbbá nem hallgatott ki az alapügyben olyan tanúkat, akik a fegyelmi eljárásban mellette tanúskodtak.

[10] Kifejtette, hogy a bíróság azt állapította meg, hogy a sértett az ő ajánlatát csak látszólag fogadta el, így szerinte a cselekmény nem vált befejezetté, az kísérleti szakban rekedt.

[11] A Legfőbb Ügyészség BF.942/2025/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[12] Az ügyészi álláspont szerint a terhelt bíról büntetés-végrehajtási bíróra hivatkozva kért 200.000 forintot azért, hogy a sértett reintegrációs őrizetbe kerüljön. A bíró – ideértve a büntetés-végrehajtási bírót is – a Btk. 459. § (1) bekezdés 11/e) pontja értelmében hivatalos személy. Ezáltal a megállapított tényállás alapján nem kétséges, hogy a minősítés megállapítására törvényesen került sor, így az enyhébb büntetés kiszabására irányuló indítvány sem foghat helyt.

[13] Kifejtette, hogy a felülvizsgálati indítványnak a bizonyítékok értékelésére, a tényállás bizonyítottságára, megalapozottságára vonatkozó része tekintetében a felülvizsgálat kizárt.

[14] Rámutatott, hogy a befolyással üzérkedés elkövetési magatartása az előny kérésével – azaz az előny adására vonatkozó óhaj kifejezésével, a korrupciós kapcsolat kezdeményezésével – befejeződik, így tényállásszerűségéhez a kért összeg átvétele már nem szükséges.

[15] Mindezek alapján a Legfőbb Ügyészség a megtámadott határozat hatályban tartását indítványozta.

[16] A terhelt az ügyészi átiratban foglaltakra tett észrevételében fenntartotta a felülvizsgálati indítványában foglaltakat. Az indítványát kiegészítette továbbá azzal, hogy figyelemmel a Be. 20. § (1) bekezdés 11. pontjára, az elsőfokú bíróság a hatáskörét túllépte.

[17] A Legfőbb Ügyészség BF.942/2025/4. számú átiratában a terhelt észrevételében foglaltakra figyelemmel kifejtette, hogy álláspontja szerint az eljáró bíróság nem lépte túl a hatáskörét, mivel a terhelt azt állította, hogy bíról büntetés-végrehajtási bírót fogja megvesztegetni a kért 200.000 forintból, aki ugyanakkor nem esik az 1998. évi XIX. törvény (rég. Be.) 554/B. § b) pont ba) és bb) alpontjában felsorolt személyi körbe.

III.

[18] A terhelt felülvizsgálati indítványa a következők szerint alapos.

[19] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szemben jogi – nem ténybeli – kifogás lehetőségét biztosítja. Kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[20] A Be. 650. § (2) bekezdése szerint felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható.

[21] A Be. 659. § (1) bekezdése értelmében a jogkövetkeztetések – így a bűnösség vagy a jogi minősítés megállapításának – helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[22] A Kúria a jogerős ügydöntő határozatot – az eljárási szabálysértések kivételével – csak a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében, és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül [Be. 659. § (5) bekezdés].

[23] A terhelt sérelmezte, hogy az eljárási szabályok megsértésével történt az elítélése, mivel szerinte a bíróság a hatáskörét túllépte.

[24] A Be. 649. § (2) bekezdése taxatív felsorolja azon eljárási szabálysértéseket, amelyek felülvizsgálat alapjául szolgálhatnak. A d) pont második fordulata szerint felülvizsgálatnak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen akkor van helye, ha a bíróság

a határozatát a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg.

[25] A Be. 608. § (1) bekezdés c) pontja szerint a másodfokú bíróság nem ügydöntő végzésével hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a bíróság a hatáskörét túllépte, katonai büntetőeljárásra vagy más bíróság kizárólagos illetékességébe tartozó ügyet bírált el.

[26] A Be. 659. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati indítványt a megtámadott határozat meghozatala idején hatályos jogszabályok alapulvételével kell elbírálni.

[27] A jogerős határozat meghozatalakor – 2018. június 14. napján – hatályban lévő, a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (régi Be.) 16. § (1) bekezdés k) pontja alapján a törvényszék hatáskörébe tartoznak az 554/B. § b) pontja szerinti korrupciós bűncselekmények az ott meghatározott esetekben.

[28] A régi Be. 554/B. § b) pont ba) és bb) alpontja szerint kiemelt jelentőségű ügy a korrupciós bűncselekmények [Btk. 294. § (2) bekezdés és (3) bekezdés, 299. § és 300. §], ha annak elkövetésével a helyi önkormányzat képviselő-testületének tagja, polgármestere, alpolgármestere, képviselő-testülete hivatalának vezető beosztású dolgozója, országgyűlési képviselő és a nemzetiségi szószóló, nemzetiségi szószóló, állami vezető, a központi költségvetési szerv, a központi államigazgatási szerv, illetve ezek területi szerveinek (a továbbiakban együtt e fejezet alkalmazásában: közigazgatási szerv) vezető beosztású dolgozója gyanúsítható megalapozottan, illetve elkövetőként kizárólag az ebben a pontban felsorolt személyek valamelyike jöhet szóba, vagy a bűncselekményt e személyek vonatkozásában követik el.

[29] A központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 1. § (2) bekezdés d) pontja értelmében központi államigazgatási szerv a rendvédelmi szerv. Az (5) bekezdés b) pontja szerint rendvédelmi szerv a büntetés-végrehajtási szervezet.

[30] A régi Be. 16. § (1) bekezdés k) pontja alapján a törvényszék hatáskörébe tartoznak az 554/B. § b) pontja szerinti korrupciós bűncselekmények az ott meghatározott esetekben.

[31] Az irányadó tényállás szerint a terhelt azt állította, hogy bíról büntetés-végrehajtási bírót, illetve a büntetés-végrehajtási intézet osztályvezetőjét fogja megvesztegetni (Veszprémi Járásbíróság 13.B.856/2016/44. számú ítélet 2. oldal utolsó bekezdése, 11. oldal utolsó bekezdése).

[32] A jogerős ítélet meghozatalakor hatályban volt régi Be. szabályai szerint a Btk. 299. § szerinti befolyással üzérkedés elbírálása főszabály szerint a járásbíróság hatáskörébe tartozott.

[33] Ugyanakkor, ha a cselekmény a régi Be. 554/B. § b) pontjában meghatározott személyt érintett, illetve vele összefüggésben valósult meg, az ügy a Be. 16. § (1) bekezdés k) pontja alapján a törvényszék hatáskörébe tartozott.

[34] A jogerős tényállás alapján a terhelt terhére rótt cselekmény lényege szerint abban állt, hogy a büntetés-végrehajtási bíró, valamint a büntetés-végrehajtási intézet vezető beosztású dolgozója befolyásolhatóságára hivatkozva, előny fejében vállalta az integrációs őrizet elintézését.

[35] A terhelt nem csupán bíról büntetés-végrehajtási bíró befolyásolására hivatkozott, hanem arra is, hogy a büntetés-végrehajtási intézet egyik – általa név szerint meg nem nevezett – osztályvezetőjével fennálló ismeretsége révén tudja elintézni a reintegrációs őrizet elrendelését.

[36] Az a körülmény, hogy a tényállás későbbi része a pénz továbbításának mechanizmusát már kizárólag a büntetés-végrehajtási bíró vonatkozásában részletezi, nem jelenti azt, hogy az

osztályvezető személye a cselekményből kikerült volna. A terhelt egyértelműen két személy befolyásolásának lehetőségét állította.

[37] A jogerős tényállás egésze alapján ugyanis a terhelt a döntés befolyásolhatóságát a büntetés-végrehajtási bíró és a büntetés-végrehajtási intézet vezető beosztású dolgozója közreműködésére egyaránt alapította.

[38] Következésképpen a terhelt cselekménye a Be. 554/B. § b) pont bb) alpontjában meghatározott személy vonatkozásában megvalósított korrupciós bűncselekménynek minősül, melyre figyelemmel a régi Be. 16. § (1) bekezdés k) pontja alapján az ügy elbírálása törvényszéki hatáskörbe tartozott.

[39] Miután a büntetőeljárást ennek ellenére a járásbíróság folytatta le, az eljárásra hatáskörrel nem rendelkező bíróság járt el, amellyel az eljáró bíróság a Be. 608. § (1) bekezdés c) pontja szerinti abszolút eljárási szabálysértést valósított meg.

[40] A feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés megállapítása folytán a Kúria a felülvizsgálati indítványban hivatkozott anyagi jogi okból a felülvizsgálatot értelemszerűen már nem is végezhetette el.

[41] A jelenleg hatályos Be. 20. § (1) bekezdés 11. pontja értelmében a törvényszék hatáskörébe tartoznak a korrupciós bűncselekmények.

[42] Ekként a Kúria a Veszprémi Járásbíróság 13.B.856/2016/44. számú ítéletét a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja szerinti okból, a Be. 663. § (1) bekezdés b) pontja alapján hatályon kívül helyezte, és a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Veszprémi Törvényszéket utasította új eljárásra.

[43] A jogerős határozat hatályon kívül helyezésével megszűnt a jogerősen kiszabott szabadságvesztés végrehajthatósága. A Kúria a Be. 663. § (5) bekezdése szerint eljárva vizsgálta, hogy a terhelttel szemben a személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés alkalmazása indokolt-e.

[44] A terheltet az ügyészség a vádiratában kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekménnyel vádolta, mely magas büntetési tétellel – két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés – fenyegetett.

[45] Az alapeljárásban az eljárás lefolytatására a terhelt távollétében került sor, mivel tartózkodási helye ismeretlen volt, sem a belföldi, sem az európai elfogatóparancs nem vezetett eredményre. A terhelt által kezdeményezett perújítási eljárás során a törvényszék megállapította, hogy szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg a tárgyaláson, továbbá tényleges tartózkodási helyéről konkrét információt nem szolgáltatott, kizárólag levelezési címet, illetve más személy – élettársa – nevére szóló e-mail címet adott meg (Veszprémi Törvényszék 12.B.58/2019/6. számú perújítási indítványt elutasító végzés 3. oldal 10. és 12. bekezdés).

[46] Megállapítható tehát, hogy a terhelt az eljárás során elrejtőzött, tudatosan törekedett a hatóságok előli elérhetetlenség fenntartására. Ezért a Be. 276. § (2) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti letartóztatási ok fennáll.

[47] A terhelt a terhére rótt bűncselekményt többszörös visszaesőként, a más ügyben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtása alatt követte el. A terhére rótt cselekmény jellege és az elkövetés körülményei arra utalnak, hogy a korábbi büntetőjogi felelősségre vonás és a szabadságelvonással járó szankció sem tartotta vissza újabb bűncselekmény elkövetésétől.

[48] Mindezek alapján megalapozottan feltehető, hogy szabadlábon szabadságvesztéssel büntetendő újabb bűncselekményt követne el.

[49] Ezért a Be. 276. § (2) bekezdés c) pont cb) alpontjában meghatározott letartóztatási ok – bűnismétlés veszélye – a terhelt tekintetében szintén fennáll.

[50] Ekként a Kúria elrendelte a terhelt letartóztatását [Be. 276. § (1) bekezdés a) és b) pont].

[51] A Be. 653. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás lefolytatására a harmadfokú bírósági eljárás szabályait a XC. számú Fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. A Be. 617. § szerint a harmadfokú bírósági eljárásban a másodfokú bírósági eljárásra vonatkozó rendelkezéseket a tizenhatodik Részben (a harmadfokú bírósági eljárás) foglalt eltérésekkel kell értelemszerűen alkalmazni.

[52] A Be. 602. § szerint az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése esetén a másodfokú bíróság által elrendelt személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés a Be. 290. (4) bekezdése alapján a megismételt eljárásra utasított bíróságnak a megismételt eljárásban a tárgyalás előkészítése során hozott határozatáig tart.

[53] *A döntés elvi tartalma*

A hatáskört nem a régi Be. 554/B. § állapítja meg, hanem a Be. 16. § (1) bekezdés – jelen ügyben – k) pontja, ami hivatkozik a Be. 554/B. §-ra mint feltételrendszerre.

A jogerős ítélet meghozatalakor hatályban volt régi Be. szabályai szerint a Btk. 299. § szerinti befolyással ügérkedés elbírálása főszabály szerint a járásbíróság hatáskörébe tartozott. Ugyanakkor, ha a cselekmény a régi Be. 554/B. § b) pontjában meghatározott személyt érintett, illetve vele összefüggésben valósult meg, az ügy a Be. 16. § (1) bekezdés k) pontja alapján a törvényszék hatáskörébe tartozott.

IV.

[54] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. május 12.

Molnár Ferencné dr. s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Eszter s.k. előadó bíró, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró, Dr. Hornyák Szabolcs János s.k. bíró, Dr. Horváth Péter s.k. bíró

A Kúria Bfv.III.878/2025/19. számú végzése 2026. május 12. napján véglegessé vált.

Budapest, 2026. május 12.

Molnár Ferencné dr. s.k.

Kúria
3.Bfv.878/2025/19-I.

8

a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő
BÉ